

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♪ קושיא-challenge ^ question-שאלה ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

שבועות-שבועות שתיים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא		
שאני קטורת, דלא בר רעיה היא		⚡											יב.	
אלא רבנן דפרה		!										◇	יב.	
דלמא שאני פרה, דדמיה יקרין		⚡											יב.	
ואלא רבנן דאמרו לו		!										◇	יב.	
ממאי דר' יהודה היא, והכי קאמר ליה: בשלמא לדידי דאמינא לב ב"ד מתנה עליהן - אמטו להכי יקרבו, אלא לדידך דאמרת לא, אמאי יקרבו? ודלמא ר"מ היא, והכי קאמר ליה: בשלמא לדידי דאמינא כל השעירים כפרתן שוה - מש"ה יקרבו, אלא לדידך אמאי יקרבו?		⚡										◇	יב.	
אלא, ר' יוחנן גמרא גמיר לה: לדברי ר"ש - אין נפדין, לדברי חכמים - נפדין.		!										◇	יב.	
ולר"ש דלית ליה לב ב"ד מתנה עליהן, מאי עבדין להו?												^ ◇	יב.	
מקיצינ בהן את המזבח.	רב יצחק א"ר יוחנן:											!	◇	יב.
ומודה ר"ש בשעירי חטאת - שאין מקיצינ בגופן אלא בדמיהן, הכא הוא דמעיקרא עולה והשתא עולה, אבל התם דמעיקרא חטאת והשתא עולה, גזירה לאחר כפרה אטו לפני כפרה.	רב שמואל בר רב יצחק:											■	◇	יב.
פר ושעיר של יזה"כ שאבדו והפריש אחרים תחתיהם, וכן שעירי ע"ז שאבדו והפריש אחרים תחתיהן - כולן ימותו, דברי ר' יהודה	אביי, אף אנן נמי תנינא: [רבי יהודה]											◆	◇	יב.
ירעו עד שיסתאבו, וימכרו ויפלו דמיהן לנדבה, שאין חטאת צבור מתה	ר' אלעזר ור"ש:											◆	◇	יב.
ואמאי? נקרבו אינהו גופיהו עולה												⚡	◇	יב.
אלא לאו ש"מ: גזירה לאחר כפרה אטו לפני כפרה.												■	◇	יב.
והשני ירעה עד שיסתאבו, וימכר ויפלו דמיו לנדבה	רבא, אף אנן נמי תנינא:											■	◇	יב.
ואמאי? יקרבו איהו גופיה עולה												⚡	◇	יב.
אלא לאו ש"מ: גזירה אחר כפרה אטו לפני כפרה.												■	◇	יב.
אשם שמתו בעליו או שנתכפרו בעליו - ירעה עד שיסתאבו, וימכר ויפלו דמיו לנדבה	רבינא, אף אנן נמי תנינא: [ת"ק]											◆	◇	יב.
ימות	רבי אליעזר:											◆	◇	יב.
יביא בדמיו עולה	רבי יהושע:											◆	◇	יב.
וליקרב הא גופא עולה												⚡	◇	יב.
אלא לאו גזירה לאחר כפרה אטו לפני כפרה, שמע מינה.												■	◇	יב.
מה הן מביאין מן המותרות? קיין כבנות שוה למזבח.	תניא נמי הכי:											■	◇	יב.
והכתיב: (ויקרא ב') כי כל שאור וכל דבש וגו'												⚡	◇	יב:
כבנות שוה לאדם.	תני רב חנינא:											■	◇	יב:
אין מקיצינ בעולת העוף.	דרש ר"נ בר רב חסדא:											■	◇	יב:
הא בורכא.	רבא:											■	◇	יב:
מאי בורכתא? אנה אמריתה ניהליה ומשמיה דרב שימי מנהרדעא אמריתה ניהליה	ר"נ בר יצחק לרבא:											⚡	◇	יב:
מותרות לנדבת צבור אולי, ואין עולת עוף בצבור.	דאמר רב שימי מנהרדעא:											⚡	◇	יב:
ואף שמואל סבר להא דר' יוחנן												■	◇	יב:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
---	---

שבועות-שבועות שתיים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב:
קרבנות צבור - סכין מושכתן למה שהן.	דאמר רב יהודה אמר שמואל:												יב:
בשעיר - שאם לא קרב ברגל יקרב בר"ח, ואם לא קרב בר"ח יקרב ביוה"כ, ואם לא קרב ביוה"כ יקרב ברגל, ואם לא קרב ברגל זה יקרב ברגל אחר, שמתחלתו לא בא אלא לכפר על מזבח החיצון.	תניא נמי הכי: ומודה ר"ש:												יב:
ועל זדון טומאת מקדש וקדשיו - שער הנעשה בפנים כ"ל.													יב:
מנהני מילי?													יב:
(ויקרא ט"ז) וכפר על הקדש מטומאות בני ישראל וגו'	דת"ר:												יב:
פשעים - אלו המרדדים, וכן הוא אומר: (מלכים ב' ג') מלך מואב פשע בי, ואומר: (מלכים ב' ח') אז תפשע לבנה בעת ההיא													יב:
חטאות - אלו השגגות, וכן הוא אומר: (ויקרא ד') נפש כי תחטא בשגגה.													יב:
על שאר עבירות שבתורה, הקלות והחמורות, הזדונות והשגגות כ"ל.													יב:
היינו קלות היינו עשה ולא תעשה, חמורות היינו כריתות ומיתות ב"ד, הודע היינו מזיד, לא הודע היינו שוגג													יב:
ה"ק: על שאר עבירות שבתורה, בין קלות בין חמורות, בין שעשאן בשוגג בין שעשאן במזיד, אותן שעשאן בשוגג בין נודע לו ספיקן בין לא נודע לו ספיקן, ואלו הן קלות - עשה ולא תעשה, ואלו הן חמורות - כריתות ומיתות ב"ד.	רב יהודה:												יב:
האי עשה ה"ד?													יב:
אי דלא עבד תשובה													יב:
(משלי כ"א) זבח רשעים תועבה													יב:
אי דעבד תשובה													יב:
כל יומא נמי													יב:
עבר על מצות עשה ועשה תשובה, לא זו משם עד שמוחלין לן	דתנאי:												יב: